

moja je pauza nestala tražila sam ju
u ladici na frižideru iza ormara ispod
kreveta
našla sam papir škare kamen tebe
ona je nestala oblijepila sam cijelu našu ulicu onda
kvart grad
svemir
NESTALA PAUZA
IZGUBLJENA POČETKOM PROLJEĆA
NA PODRUČJU OKO MENE
POŠTENOM NALAZNIKU (S)KUHAM KAVU
U (PRONAĐENOJ) PAUZI
nitko se nije javio možda zato što sam zaboravila
ostaviti kontakt
ali sam lijepeći plakate pronašla tvoju pauzu
i ukrala sam ju (dobro) posudila
vratit ću ti je kad ti zatreba
(ti ih i tako imaš previše)

ne znam što da radim s tvojom pauzom nekako je
drugačija
divlja je i glasna tvrdoglava
što će nekome takva pauza
ja ne znam što da radim s njom
mislim da ću ti vratiti tvoju pauzu
iako mislim da ni ti ne znaš što da radiš s njom
(je li moguće da je moja pauza bolja)

jutros su me zvali iz policije
kažu gospodo mislimo da smo pronašli vašu pauzu
locirali su je negdje između tebe i mene
kažu nismo ju uspjeli uhvatiti ali naše službe
daju sve od sebe da joj uđu u
trag
zamolili su me za strpljenje pa sad usput čekam
nemam pauzu za čekanje
lakše je čekati usput
(možda mi uopće ne treba pauza)

prije sam imala puno pauza
prije tebe
kutije pauza
punila sam ih dosadom
i slagala po abecedi
teglice pauza
radila sam od njih zimnicu
kad bi pao snijeg imala bih punu kuću pauza
nikad ih nisam uspjela potrošiti do proljeća
do ljeta bi ih ostalo još nešto ali bi se pokvarile
zašto ne postoji kontejner za pauze
(možda sam ih mogla reciklirati)

dosta je prošlo od poziva policije
očito ju nisu uspjeli locirati
možda je otišla na more
u neki od kampova gdje smo znali ljetovati
pokušavam se staviti u njezinu poziciju ne bih li pretpostavila
kamo je mogla otići pretresam lokacije u glavi
probat ću abecednim redom
auto bungalov cipele drvo francuska sranje
možda je već prešla granicu
(koliko treba čekati do raspisivanja međunarodne tjeralice)

noćas sam ju sanjala
kanarsko otočje
tenerifi
hotel s pet zvjezdica
pila je koktele
i užasno glasno se smijala
u jednom trenutku u hotel upadaju dvojica muškaraca
vade svoje značke i lisice
ona se prestaje smijati
ja se budim
televizor je upaljen

bez nje je život dosta kompliciran
dok kuham jedem
dok jedem perem
dok perem psujem
dok psujem slušam (tebe)
dok slušam (tebe) smijem se
dok se smijem perem zube
dok perem zube govorim
dok govorim (tebi) ljutim se (na tebe)
dok se ljutim obuvam cipele
dok obuvam cipele gledam na sat
dok gledam na sat pišam
dok pišam čitam (tebi)
dok čitam zaspim
dok spavam sanjam (pauzu)

otvorio se novi kafić
 probala sam sjesti i čekati
 možda dođe
 naručim kavu
 preko puta mene sjede ljudi
 oni imaju pauzu
 imaju i izgrizene nokte
 kad ih stignu gristi
 u pauzi
 (da nemaju pauzu ne bi ih izgrizli)
 gledaju u mene
 ako dignem pogled započet će razgovor
 to svakako želim izbjeći
 izbjegavaj kontakt očima
 to je najvažnije
 ako nam se pogledi susretnu
 gotovo je
 oni imaju pauzu
 zavidim im
 (unatoč izgrizenim noktima)
 ali ako je tvoja pauza bila onakva
 za mene neupotrebljiva
 kakva je tek njihova
 i što bih ja s njom
 moguće da se u njihovoj pauzi može samo jesti
 i gristi nokte
 ovo nije bilo dobro mjesto za čekanje

Prvo sam mislila d
A će se vratiti da se nalj
U tila i da joj trebam dati vremena da se ohladi i
Zaboravi
A li (pa)uza lud

možda se zapravo nije izgubila
možda je pobjegla
možda je bila ljubomorna na tebe
i odlučila pobjeći čim te prvi put ugledala
možda otad trči
godinama
u suprotnom smjeru
možda ako pomnožim godine otkad si tu
s brzinom njezinog trčanja u minuti
možda ju sustignem
(samo nisam sigurna u kojem smjeru da krenem)

PA nisi mogla
U zemlju propast
ZA popizdit

prošlo je već previše vremena
vrijeme je da se pomirim (s tim) da te više nema
moram te preboljeti
kao umrlog člana obitelji
tiho
moram te pustiti
pomiriti se da te jednostavno više nema(m)
da te barem mogu naći
(samo da te pokopam)

svaki put kad zazvoni telefon
mislim da si ti
ili netko tko te našao
kad zazvoni telefon ponadam ti se
u međuvremenu
odano te čekam

preselili smo se
brinem se što ako se odlučiš vratiti
a nas nema
kako da ti javim našu novu adresu
ostavit ću ti poruku na ulazu u staru zgradu
(valjda je neće odnijeti vjetar)

danas dok je izlazilo sunce
učinilo mi se da sam te ugledala
tamo gdje se spaja moguće s nemogućim
na onoj ne tako zamišljenoj liniji
stajala si i mahala mi
s kavom u ruci

upravo sam te ugledala iz tramvaja
oprostite
samo malo
hitno moram izaći
strpite se
ne žuri se samo vama
ne shvaćate meni je stvarno važno
prestanite se gurati
pitanje je života
to svi kažu
čekajte svoj red
ali
današnji mladi sve bi odmah
ali ja nisam mladi
posebno ne današnji

PUSTITE ME VAN
NE
NESTALA SI
jeste dobro
odjebi babo

sjećam se vremena kad smo sunca
i sunca
provodile skupa
hranila si se mojim vremenom
a ja sam gutala oblake dosade
ništa mi se nije primalo
vidjela sam da se godišnje doba mijenja
po boji svoje kože
znam možda si bila gladna
(pa što nisi rekla)

(sranje) možda sam ju usisala

vidjela sam te neki dan kako guraš stvari pod tepih
možda je (i) moja pauza ispod jednog
rolala sam ih pažljivo i polagano
da nada potraje
dobro je što ih je toliko
(tepiha)
ispod puzla koja nedostaje
slanutak
(sirovi)
tri novčića
davno blokirana kartica
ključ od auta
pauze nema
vratila sam sve točno kako je bilo
i prekrila tepisima

sjela sam na ruku da ti ne pišem
stavila sam ga u krilo da ne mogu provjeriti jesi li pred
vratima natrpala sam usta čokoladom da te ne mogu pozvati
i sad se kotrljam s njim u rukama
licem u čokoladi
prema tebi

pa u
zatvoru
pa u
zaklonu
pa u
zagrebu
pa u
zapečku
pa u
zabludi
pa u
zabiti
pa u
zanosu
pa u
zaglavlju
pa u
zahodu
pa u
zakutku
pa u
zaletu
pa u
zamoru
pa u
zašto

postoji ta neka firma u austriji
pause für alle
proizvodi pauze
pesonalizirane
kontaktirala sam ih
rekli su hvala na upitu
rekli su danke ali
ne mogu bez predložka morate imati primjer
pauze
ne možemo samo tako rekli su
ali ja sam izgubila svoju
zato vam i pišem da imam primjer ne bih vas ni
rekli su da razumiju moju situaciju
razumijemo vašu situaciju
ali mi vam nažalost ne možemo pomoći rekli su
to je više za policiju
ili da neka potražim po kući pa im se javim

moramo razgovarati
jesi li ti vidio moju pauzu
neću se ljutiti
samo te molim da mi kažeš
bolje da mi sad kažeš nego da kasnije otkrijem da si
lagao
neću se ljutiti
samo priznaj
jesi li je vidio
sigurno
gledaj me u oči i reci mi
 nisam vidio tvoju pauzu
dobro
obećaj mi da ćeš mi odmah reći
ako ju vidiš

Razmišljajući o pauzi, proizvodim pauzu.¹

¹ kraći prekid u čemu; odmor, predah, stanka.
glazb. ritmički prekid; znak koji označuje dužinu prekida u notnim zapisima glazbenih kompozicija.
kazal. prekid između slika ili činova.
čik-pauza žarg. kraći predah u radu sjednice.
njem. *Pause* — lat. *pausa* — grč. *pawsis*: zastoj

Pokušavajući artikulirati pauzu dolazim do pauze u vlastitoj misli, kao da se u samom procesu razmišljanja događa pauza, zastoje misli. Nemogućnost razmišljanja o pauzi proizvodi pauzu. Upitnu pauzu. Kako razmišljati o nečemu što samo za sebe ne postoji, što se formira i definira kao suprotnost nekom postojanju? Kako tretirati taj zastoje u zvuku, pokretu, tu vizualnu ili auditivnu zgradu, kako odrediti njezin početak i završetak i kako ju ispuniti?
Kako započeti pisanje o pauzi?
Kao da bi pisanje o pauzi trebalo započeti pauzom.

Kako bi to izgledalo: započeti tekst pauzom?
Praznom zagradom, praznom stranicom ili stranicom
naslovljenom:

Kako god započeli, pauza na početku je nemoguća ili barem neprepoznatljiva, s obzirom na to da o pauzi razmišljamo kao o nečemu relacionom, nečemu što ne postoji esencijalno i što je uvijek uvjetovano kontekstom. U našoj percepciji početak će doći kada čujemo prvi ton. Ili pročitamo prvu riječ.

Mora li pauza biti tišina? Ne bi li bilo uzbudljivije promatrati pauzu kao prekid nečega prije nastavka tog istoga, prekid koji ne mora biti tišina?

Prekid koji je možda upravo suprotno: period buke između dvije tišine.

Razmišljanje o pauzi prostor percepcije širi sa željene sfere partiture, bilo dramske, bilo glazbene, u prostor svakodnevice, arhitekturu njezine putanje i postaje nekom vrstom opsesije. Primijetiti pauzu, imenovati je, ispuniti je tišinom.

Paradoks pauze počiva na činjenici da svojim nepostojanjem omogućuje ili potvrđuje postojanje drugog.

Pauza postoji zahvaljujući ne—pauzi pojavnosti između kojih se nalazi.

Moj tijek misli gotovo uvijek završava upitnikom, rijetko točkom, ponekad zarezom. U takvim se interpunkcijskim pauzama kreira misao, upitna, dakako, ili tek tjeskoba koju proizvodi prazna pauza.

Prazna pauza. Bolje bi bilo reći nedefinirana. Upravo u toj neodređenosti otvara se sloboda kreiranja sadržaja, prostor za udah, misao. Ono što pauzi prethodi ili slijedi, jasno je ili manje jasno, ali opet određeno: riječju i svim značenjima koje ona podrazumijeva, tonom, bukom, glasom, zvukom, bojom, slikom. Pauza je prostor slobode. Kreativne ili destruktivne.

Vrijeme u kojem pišem o pauzi po navici zovem pauzom. Pišem u pauzi. Pauzi koja se tako imenuje isključivo u odnosu na ono što joj prethodi ili što joj slijedi, ali koja nikako ne podržava koncept pauze, ukoliko na njega gledamo kao ne—zvuk, ne—događaj, ne—radnju. Ta pauza i sama postaje nešto što prethodi i nešto što slijedi i tako poništava samu sebe.

(Zagrada). Pauza u tekstu. Ako nešto odlučujemo staviti u zagrade, zašto je to u tekstu? Nismo li zagradama odlučili da je taj dio višak? Zašto ga se onda ne možemo riješiti? Koja je veza s materijalom u zagradama i zašto je neraskidiva? Što bi s tekstom dogodilo da tekst u zagradama jednostavno odlučimo odbaciti? Je li to nešto što se bojimo reći “naglas” pa ostavljamo u tišini zagrade, računajući na slobodnu interpretaciju čitatelja, s određenim olakšanjem i smanjenim osjećajem odgovornosti, jer će barem dio besmislenosti zagrađenog sadržaja pripasti njemu i njegovoj “pogrešnoj” interpretaciji.

ivana dula
anatomija pauze

uredila
milica sinkauz

dizajn
nina bačun
roberta bratović
oaza

izdavač
oaza books, zagreb
edicija obook
oazabooks.com

tisak
sveučilišna tiskara zagreb
prva edicija
naklada 100 komada

isbn **xxxx**
zagreb studeni 2021

uz potporu

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
*Republic
of Croatia
Ministry
of Culture*

Grad Dubrovnik

